

15.9.90 F.3

TOESPRAAK TER GELEGENHEID VAN HET 50 JARIG BESTAAN VAN DE
MIGUEL PRO SCOUTING-GROEP RAALTE

JUBILERENDE MIGUEL PRO
DAMES EN HEREN,

Vijftig jaar na de oprichting van de Miguel Pro groep het woord te kunnen voeren is een verrassend feit. Wellicht moedgevend voor alle leiders ,mogelijk een stimulans om met hetzelfde elan en enthousiasme als afgelopen vijftig jaren de ideeën van de scouting uit te dragen .

Het heeft weinig zin nu al te kijken naar het jaar 2040, wanneer vele leiders van vandaag ongeveer mijn leeftijd hebben bereikt ,

Maar het werk te doen wat voor de voeten ligt, met inzet van allen, aanpassen aan veranderde tijdsomstandigheden, zijn belangrijke voorwaarden voor het bereiken van een 100 jarige jubileum.

Terug blikkend, mag de scouting Miguel Pro, in gepaste zin, trots zijn op haar 50 jarig bestaan.

Destijds was de verkennerbeweging ,groot nieuws voor de Raaltenaar,

Jongens die het veld introkken, vuurtje gingen stoken, hun eigen eten klaar maakten. In weer en wind met blote knieën liepen, Het was vooral het laatste, waar de moeders, vooral in de winter een beetje zorgen over maakten.

Het was de nieuwe kapelaan Linthorst, een doortastend bezielde man, die ons allen met een laaiend enthousiasme bezielde.

Ik kan niet genoeg de nadruk leggen op de grote verdienste van aalmoezenier Linthorst, die tijd moeite nog kosten (vaak uit eigen zak) spaarde.

Zonder ophouden, bij wijze van spreken, 'dag en nacht' zijn uiterste krachten en ten laatste zijn gezondheid, gaf voor de Miguel Pro groep.

De naam Miguel Pro , had hij bedacht,
De kleuren van de das werd samen besproken, geel-zwart,

Kleuren die in het wapen van Raalte voorkomen.
Alhoewel wij de kleur zwart niet mooi vonden.

De aalmoezenier vond het een praktische kleur,
Op zwart zag je niet alles.

Alles was nieuw, alles anders dan we tot nog toe van de jeugdbewegingen hadden gekend.

2.

Tallose problemen kwamen op ons af, o.a. de huisvesting, aller eerst de opleiding van de verkenners leiders.

Het boek "Verkennen voor jongens" sprak ons aan, maar de sfeer van een scoutinggroep was voor velen van ons onbekend.

Onze opleiding en training ontvingen wij even buiten Hengelo aan de Oldenzaalse straat, nu een volgebouwde stadswijk, in een heuse blokhut.

We kregen er plezier in.

Ik was toen 25 jaar, het was een verademing, na het soldatenleven, de mobilisatie / een oorlogsdagen van 1939/40.

De sportiviteit van de beweging sprak me aan .

Mee helpen aan de vorming van de jeugd.

Je naasten te helpen waar nodig.

Liefde voor de natuur en zelfvertrouwen aankweken.

Op jongensachtige , maar doordachte wijze jongeren voorbereiden op het overwinnen van allerlei hinderpalen, vaderlandsliefde bevorderen.

We leefden immers in een bezet land.

Karaktervolle mensen vormen, die weer en wind konden trotseren, zich niet door tegenslagen lieten ontmoedigen, Een stootje kunnen verdragen.

Onder moeilijke levensomstandigheden zichzelf kunnen redden.

Velen van de eerste verkenners van toen zijn nu vader en grootvader.

Sommigen van hen heb uit het oog verloren.

Enkelen zijn ons ontvallen.

De foto's waarop de eerste verkenners op staan, na hun installatie genomen, bekijk ik met een tikkeltje weemoed en vraag me af, waar is die tijd gebleven.

Hun namen vergeet ik niet: Tonnie Tielbeek, Ferry Haarman, Paul Mali, Jan klein Herenbrink , Ferry Woolderink, Frans Spit, Fons Tutert, Ben Reinders, Gregor Wipper, ~~Van~~ klein Douwel, Jan Schiller, Bertus Plattel.

Drie patrouilles van 4 man. Vaandrig Jan, Tielbeek, Johan Peters. Gerard Kortooms.

Na de verkenners kwamen de welpen de eerste welpenleidsters waren Mies Tutert en Joke Kortooms (zalger gedachtenis).

Terwijl onze wanhopige deskundigen naar de meest drakonische maatregelen willen grijpen om de wereld te redden, groeit er een hele nieuwe generatie op die weigert verder te gaan met de wereld zoals die is.

3.

Wij zouden blind, doof en suf moeten zijn om niet te merken dat een groot deel van de jongeren de maatschappelijke hersenspoeling weigert.

Maar afwijzing alleen is een negatieve daad, geeft geen nieuwe weg ^{en} een levensvatbare cultuur aan.

Er is al een mentalitets-verandering aan de gang. Ze heeft nog geen duidelijke gestalte gekregen, is nog aan het ontstaan dreigt zich misschien in meer dan één cultuur te manifesteren.

Het fraaiste beeld is dat van een jongeman in wijde broek, die zingend gitaarspelend aan de rand van het woud staat uit te kijken over de oceaan.

Dat wil ik ook wel op een mooie zomerdag, maar dan moet die jongen wegwezen met zijn harde muziek, die mijn stilte vervuilt.

Hij staat trouwens niet in de Zambiaanse kopermijnen of in de straten van Calcutta, heeft geen enkel probleem opgelost dan alleen het zijne, Hij wil geen deel hebben aan onze maatschappij is er uitgestapt.

Hij zal ^{evenals} zijn geestverwanten - graag zijn brood willen delen met de hongerigen der aarde, maar omdat hij ~~is~~ onrealistisch en a-technisch is komt hij al rap aan zijn laatste boterham toe.

Belangrijk is of het hiervoor geschetste beeld ons tot enige konklusie kan voeren.

Bij de beantwoording hiervan ^{moeten} ^{we} op de voorgrond stellen dat geen mens, geen computer in staat is alles te voorzien,

ALLES LOOPT ALTIJD ANDERS DAN DE SCHERPSTE VOORSPELLER
VERWACHTEN KAN.

De bezinning leert, wat mystici van alle eeuwen al gepredikt hebben; dat Hoger^emachten - onder welke naam dan ook en hoe ook verbeeld niet naar ons neerdalen om ons uit onze zelfgemaakte ellende te halen, maar bereikbaar zijn voor wie tot hen opklimt.

Het is de scouting die haar deel kan bijdragen, op eigen beproefde sportieve wijze, de jeugd verantwoordelijkheid bij te brengen.

Spelenderwijs te wijzen op de belangrijke plaats die de mens in het ecologisch systeem van alles wat leeft en groeit inneemt.

De jeugd zelfvertrouwen, zelfbewustzijn en eigenwaarde mee te geven.

De mens is als redelijk wezen verantwoordelijk voor misbruik en uitputting van aarde lucht en water.

4.

Verwacht niet, nu het wereldnieuws ,mooi en lelijk, elke dag uw eigen huis binnenkomt.

De natuurwetenschappen steeds meer geheimen ontsluiten van het bovenzinnelijke mysterie van ons bestaan.

De jeugd steeds mondiger wordt,zich simpele ouderwetse verhaaltjes op de mouw laat spellen ,waardoor ze zich afkeert, met alle gevolgen van dien.

Ook de scouting zal de vinger aan pols moeten houden om de tijdgeest te verstaan en uit te dragen.

Wanneer de Miguel Pro met de zelfde durf, inventiviteit, aanpassingsvermogen, in de afgelopen jaren getoond, de toekomst tegemoet treedt.

Zal zij een veel belovende toekomst tegemoet gaan en alle moeilijkheden die bij iedere organisatie groot of klein optreden kunnen overwinnen.

Ik wens groepsbestuur, leiders, verkenners, gidsen en welpen de komende jaren al het goede wat menselijkerwijs mogelijk is

Ik hoop dat de Migguel Pro als postume hulde aan de oprichter en aalmoezenier Linthorst over 50 jaar in volle glorie, haar honderdjarig bestaan zal kunnen vieren.

ik dank U voor uw aandacht